

ພຣະຄຳພີດານເຢຣ໌ - ເລກທີໜຶ່ງສິບຫົກ

ການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນ:

ການເປີດເຜີຍໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງ William Miller ແມ່ນອຳນາດທຶກໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ້າສອງປະການ ຄື ລັດທິນອກຮີດ ຕາມດ້ວຍ ອຳນາດສັນຕະປາບາ; ແລະ ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງ Future for America ແມ່ນອຳນາດທຶກໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ້າສາມປະການ ຄື ລັດທິນອກຮີດ ຕາມດ້ວຍ ອຳນາດສັນຕະປາບາ ຕາມດ້ວຍ ໂປຣແຕສແຕນທຶກາຍເປັນຄົນຫຼົງຖອຍ, ແຕ່ທັງໝົດເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນໃນຕອນສຸດທ້າຍ.

ກຸນແຈພະຍາກອນອັນສຳຄັນປະການໜຶ່ງສຳລັບຄວາມເຂົ້າໃຈພະຍາກອນຂອງ Miller ແມ່ນວ່າ “the daily” ໃນພຣະທຳດານເຢຣ໌ເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິນອກຮີດ, ເພາະສິ່ງນີ້ໄດ້ສ້າງການເຊື່ອມໂຍງຂອງອຳນາດທຶກໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ້າສອງປະການ ອັນໄດ້ກາຍເປັນໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈພະຍາກອນຂອງລາວ.

ກຸນແຈພະຍາກອນອັນສຳຄັນປະການໜຶ່ງສຳລັບຄວາມເຂົ້າໃຈພະຍາກອນຂອງ Future for America ກໍແມ່ນວ່າ “the daily” ໃນພຣະທຳດານເຢຣ໌ເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິນອກຮີດເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພາະວ່າການສຳເລັດຜົນທາງປະຫວັດສາດຂອງລັດທິນອກຮີດໄດ້ສ້າງລຳດັບເຫດການໃນດານເຢຣ໌ 11:40 ແລະ 41 ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈພະຍາກອນຂອງ Future for America.

ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ເສມອມກັບແສງສະຫວ່າງໃໝ່, ຄວາມກ້າວໜ້າແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989 ໃນເວລາທີ່ສະຫະພາບໂຊເວຍລົ້ມສະລາຍ ໄດ້ຖືກຕັດຕົ້ນໂດຍສຽງອັນຫຼາກຫຼາຍ.

ການຕັດຕົ້ນທີ່ຖືກນຳມາຕັ້ງກັບຄວາມຈິງນັ້ນ

ຢ່າງສະເໝີມາໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຢ່າງແຈ້ງຊັດຢືນຢັນ.

ໃນບັນດາການໂຕ້ແຍ້ງໃນຊ່ວງຕົ້ນໆເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຕົກຕ້ານຄວາມຈິງທີ່ພົບໃນຫຼັກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣ໌ 11, ກົດເກນຜ່າຍຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຫຼັກຖານອັນຈຳເປັນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະທຳດານເຢຣ໌ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989. ຂະນະນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາກົດເກນປະການໜຶ່ງໃນບັນດາກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ “ການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນ.”

ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນສອງຊຸດ ຊຶ່ງໃນລະດັບໜຶ່ງແມ່ນເສັ້ນດຽວກັນ, ແຕ່ໃນອີກລະດັບໜຶ່ງກໍແຕກຕ່າງກັນ. ການບາກົດສອງຮູບແບບທຳອິດຂອງໂຣມ (ໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຣມພາຍໃຕ້ລະບົບສັນຕະປາບາ), ໄດ້ສະຖາປະນາການບາກົດຮູບແບບທີສາມຄືໂຣມສະໄໝໃໝ່.

ການບາກົດສອງຮູບແບບທຳອິດຂອງບາບີໂລນ (ບາບເນ ແລະ ບາບີໂລນ),

ໄດ້ສະຖາປະນາການບາກົດຮູບແບບທີສາມຄືບາບີໂລນສະໄໝໃໝ່.

ໂຣມສະໄໝໃໝ່ແມ່ນສັດຮ້າຍໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17 ທີ່ບາບີໂລນສະໄໝໃໝ່ຂຶ້ນທັງ ແລະ ປົກຄອງເຫຼືອມັນ.

ພວກມັນແຕກຕ່າງກັນພຽງກັບຄາວບອຍຄົນໜຶ່ງກັບມ້າຂອງລາວ,

ແຕ່ພວກມັນກໍກະທຳການຜິດປະເດນທາງວິນຍານຮ່ວມກັນດ້ວຍ, ດັ່ງນັ້ນ

ໃນລະດັບນັ້ນພວກມັນເປັນອັນດຽວກັນ. ຍັງມີການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນແບບສາມຊັ້ນອີກສອງຊຸດ

ທີ່ມີຄວາມສຳພັນຄ້າຍຄືກັນນີ້.

ການປາກົດສອງຄັ້ງທຳອິດຂອງເອລີຍາ (ເອລີຍາ ແລະ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ)
ໄດ້ສະຖາປະນາເອລີຍາອົງທີສາມແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວສອງຄົນທຳອິດຜູ້ຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະຜູ້ສົ່ງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ (ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ
ແລະ William Miller)
ໄດ້ສະຖາປະນາຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະຜູ້ສົ່ງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ມີສາມປະເດັນສຳຄັນທີ່ຄວນຮັບຮູ້ໃນສອງແນວເສັ້ນຂອງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ແບບສາມຊັ້ນນີ້.

ປະເດັນປະການທຳອິດຄື
ວ່າຕົວແທນທາງປະຫວັດສາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງສອງແນວສາຍແຫ່ງການປະຍຸກຕາມຄຳພະຍາກອນແບບສາມຊັ້ນ
ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວເປັນບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດຊຸດດຽວກັນ
ແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາໃນຕົວແທນທັງສອງນັ້ນແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຊັດເຈນ.
ປະເດັນທີສອງຄືການຕະຫຼັກເຖິງວ່າ ຂໍ້ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການປະຍຸກຕາມຄຳພະຍາກອນແບບສາມຊັ້ນສອງຊຸດ
ທີ່ກ່ຽວພັນກັນຢ່າງໃກ້ຊິດນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ຂໍ້ແຕກຕ່າງນັ້ນຄື
ເອລີຍາເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກົດພາຍນອກໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວສານຜູ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກົດພາຍໃນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ປະເດັນທີສາມທີ່ຄວນສັງເກດຄື ພຣະເຢຊູ ໃນຖານະທີ່ເປັນອາລຟາແລະໂອເມກາ ຊົງຊົບອີກວ່າ
ເອລີຍາຄົນທີສາມ ແລະທັງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຄົນທີສາມຜູ້ຕຽມທາງນັ້ນ ສຳພັນກັບທັງຜູ້ສົ່ງຂ່າວເອລີຍາຜູ້ຕົ້ນ
ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວເອລີຍາຜູ້ສຸດທ້າຍ, ແລະກັບທັງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ຕົ້ນ ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ສຸດທ້າຍ
ຜູ້ຕຽມທາງສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ຜູ້ສົ່ງຂ່າວເອລີຍາຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວເອລີຍາຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ປະກອບເປັນການສຳເລັດຄັ້ງທີສາມຂອງເອລີຍາ,
ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ຕຽມທາງນັ້ນ
ຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ເຫັນເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງຂະບວນການຂອງທັງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສາມ.

ເອລີຍາ ຜູ້ພະຍາກອນ ໄດ້ໃຫ້ພາບປະກອບໜຶ່ງຂອງການເຜີຍໜ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ
ລະຫວ່າງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຫະພັນສາມປະການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່
ໃນການເຜີຍໜ້າທົ່ວເຂົາກາເມນ.

ພູເຂົາຄາເມນຕັ້ງຢູ່ໃນພາກເໜືອຂອງອົດສະຕຣາເລ ໃກ້ກັບຊາຍຝັ່ງທະເລເມດີເຕີເຣນຽນ.
ມັນວາງແນວໂດຍປະມານຈາກທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອໄປຫາທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
ແລະກໍເປັນສັນເຂົາທີ່ດິດດັນ ຊຶ່ງແຜ່ຍາວອອກໄປປະມານ 39 ໄມລ໌ (63 ກິໂລແມັດ). ຮ່ອມພູເມກົດໂດ
ຊຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ຮ່ອມພູເຢດສະເຣເອນ ຕັ້ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ຂອງພູເຂົາຄາເມນ.
ພູເຂົາຄາເມນ ແລະ ຮ່ອມພູເມກົດໂດ ຢູ່ໃກ້ກັນພໍສົມຄວນໃນແງ່ຂອງໄລຍະທາງ. ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງພວກມັນ
ຖ້າວັດເປັນເສັ້ນກົງ (ດັ່ງກາບົນໄປ) ແມ່ນປະມານ 20 ຫາ 25 ໄມລ໌ (32 ຫາ 40 ກິໂລແມັດ).
ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງພູເຂົາຄາເມນແມ່ນທະເລເມດີເຕີເຣນຽນ,
ແລະທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງຮ່ອມພູເມກົດໂດ ແລະ ຮ່ອມພູເຢດສະເຣເອນ ແມ່ນທະເລກາລິເລ
ຊຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ທະເລສາບຕີເບຣຽສ ຫຼືທະເລສາບກິນເນເຣັດ.

ໃນພຣະນິມົດ ຍຸດທະການແຫ່ງອາຣະມາເກດດອນໄດ້ຊີ້ໄປຫາຫຼຸບເຂົ້າເມກົດໂດ, ແລະການດົນໃຈຈາກສະຫວັນບໍ່
ປະສົງໃຫ້ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນເຊື່ອວ່າພຣະນິມົດກຳລັງລະບຸຂ່າວສານຂອງຕົນໃນຄວາມໝາຍຕາມ
ຕົວອັກສອນ; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອມັນລະບຸອາຣະມາເກດດອນ (ເມກົດໂດ) ວ່າເປັນອາຣະມາເກດດອນ ມັນໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ
"har," ຊຶ່ງໝາຍເຖິງພູເຂົາ
ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຊັດວ່າຍຸດທະການນັ້ນເປັນພາບແທນທາງຈິດວິນຍານຂອງການສູ້ຮົບສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງມັງກອນ,

ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ຜະຍາກອນປອມ ເປັນຜູ້ນຳໂລກໄປສູ່

ໂດຍການລະບຸເມກົດໂດວ່າເປັນອາມາເກດດອນ, ໂຢຮັນໄດ້ຮັດໃຫ້ເນໃຈວ່າ
ມັນບໍ່ຄວນຖືກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນສະຖານທາງທາງພູມສາດຕາມຕົວອັກສອນ, ເພາະເມກົດໂດເປັນພຽງພູມລຸ່ມ
ແລະບໍ່ມີພູເຂົາ. ຢູ່ໃກ້ກັນນັ້ນຄືພູເຂົາກາເມນ ບ່ອນທີ່ການເຜີຍໜ້າກັນຂອງເອລີຍາກັບອາຮາບ
ແລະບັນດາຜູ້ຜະຍາກອນຂອງເຢເຊເບນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ທັງເມກົດໂດ ແລະພູເຂົາກາເມນ
ຈຶ່ງເປັນພາບປະກອບທັງສອງຂອງຍຸດທະການຄັງສຸດທ້າຍແຫ່ງອາມາເກດດອນ.

ຖ້າທ່ານຈະຂີດຮູບສາມແຈດ້ວຍເຢຣູຊາເລັມ, ພູເຂົາກາເມນ, ແລະຮ່ອມພູເມກົດໂດ,
ເຢຣູຊາເລັມຈະຕັ້ງຢູ່ຫຼັກມຸມຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ຂອງຮູບສາມແຈນັ້ນ,
ໂດຍມີພູເຂົາກາເມນຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ ແລະຮ່ອມພູເມກົດໂດຢູ່ທາງຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອ.
ພື້ນທີ່ທີ່ເປັນຕົວແທນເຊິ່ງສັນຍະລັກຂອງສົງຄາມອາມາເກດດອນນັ້ນຖືກຂອບເຂດໄວ້ດ້ວຍທະເລສອງແຫ່ງ,
ແລະກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (ຍິງໂສເຟນເີແຫ່ງບາບີໂລນສະໄໝໃໝ່)
ກໍມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນລະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ ແລະພູເຂົາບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໂລດ. ແລະໃນເວລານັ້ນ
ໄລຍະແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດກໍສິ້ນສຸດລົງ.

ແຕ່ຂ່າວສານຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກທິດເໜືອຈະກ່ອວາມລົບກວນໃຈແກ່ລາວ;
ເຫດສະນັ້ນລາວຈະອອກໄປດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ ເພື່ອທຳລາຍ
ແລະເພື່ອກຳຈັດຄົນຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ສິ້ນໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ແລະລາວຈະຕັ້ງພະພັກອາໄສແຫ່ງພະລາຊວົງຂອງລາວລະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ ຢູ່ເທິງພູບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໂຮດ;
ແຕ່ລາວຈະມາເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງຕົນ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍລາວ. ແລະໃນເວລານັ້ນ
ມີກາເອນຈະລຸກຂຶ້ນ, ເຈົ້ານາຍໃຫຍ່ຜູ້ຍິນຢູ່ເພື່ອບຸດຫຼານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ;
ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີມາເລີຍນັບແຕ່ມີຊາດໜຶ່ງຈົນເຖິງເວລານັ້ນ:
ແລະໃນເວລານັ້ນ ຊົນຊາດຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ຄືທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນປື້ມ.
Daniel 11:44–12:1.

ການນຳໃຊ້ເອລີຍາແບບສາມປະການ

ເປັນຕົວແທນຂອງການເຜີຍໜ້າປະເຊີນພາຍນອກຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ,
ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຫົວໜ້າຂອງສະຫະພັນສາມປະການຄື ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ຜະຍາກອນປອມ
ທີ່ນຳໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ. ສັດຕູສາມຄົນຂອງເອລີຍາ ທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງສະຫະພັນສາມປະການນັ້ນ
ແມ່ນ ອາຮາບ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນກະສັດເໜືອສິບເຜົ່າ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດສິບອົງໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເຈັດ,
ຜູ້ທີ່ກະທຳການຫຼົ້ນຊັກບໍ່ໂສເຟນເີແຫ່ງບາບີໂລນ,
ແລະຜູ້ທີ່ເຫັນພ້ອມທີ່ຈະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກໂສເຟນເີນັ້ນເປັນ “ໜຶ່ງຊົວໂມງ”, ຊຶ່ງຄື “ຊົວໂມງນັ້ນ”
ແຫ່ງວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໂສເຟນເີແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ເຢເຊເບນ,
ແລະຜູ້ຜະຍາກອນຂອງບາອານຂອງເຢເຊເບນ ພ້ອມທັງປະໂລຫິດແຫ່ງປ່າສັກສິດ
ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຜະຍາກອນປອມ.

ວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ່ຊ້ານໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ແລະ ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອມີຄາເອນລຸກຂຶ້ນ. ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນມາຮອດ
ສຽງທີສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບແປດ ກໍຮຽກຝຸງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກບາບີໂລນ.
ຊ່ວງເວລາຈາກການຮຽກໃຫ້ອອກມາຈາກບາບີໂລນຈົນເຖິງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ
ແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາໂສເຟນເີແຫ່ງບາບີໂລນ.
ມັນຍັງເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກເທລົງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດອີກດ້ວຍ. ນັ້ນແຫຼະແມ່ນ “ໂມງ”
ທີ່ກະສັດສິບອົງເຫັນດີຮ່ວມປົກຄອງກັບໂສເຟນເີແຫ່ງເມືອງທິເຣ ຜູ້ຊຶ້ງບໍ່ຖືກລົມອີກຕໍ່ໄປ. ນັ້ນແຫຼະແມ່ນ “ໂມງ”
ແຫ່ງ “ແຜ່ນດິນໃຫຍ່” ອັນຍັງໃຫຍ່ໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ

ເມື່ອຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກ.

ແລະພວກກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງປະເວນ ແລະດຳເນີນຊີວິດຢ່າງຝຸ່ມເຜື້ອຍກັບນາງ,
ຈະຮ້ອງໂຫລ່າຄວນເຖິງນາງ ແລະຄຳຄວນອາໄລເຖິງນາງ,
ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຄວັນໄຟແຫ່ງການເຜົາໄໝ້ຂອງນາງ, ພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ກາງ
ເນືອງຈາກຄວາມຢ້ານຕໍ່ຄວາມທົ່ວມານຂອງນາງ, ແລະກ່າວວ່າ, ອະນິຈາ, ອະນິຈາ ເອີຍ ບາບໂລນ
ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ, ນະຄອນອັນມີອຳນາດນັ້ນ! ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງດຽວ
ການພິພາກສາຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 18:9, 10.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ລະບຸເມກົດໂດວ່າເປັນພູເຂົາ ("har") ຂອງເມກົດໂດ
ເພື່ອຊີ້ບອກຄວາມຈິງຜ່ານອິນຍານ ແລະບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງຕາມຕົວອັກສອນ,
ການພິພາກສາຍິ່ງໃສ່ເພນີແຫ່ງບາບໂລນ ແລະເມື່ອຕົກຮູ້ ກໍຖືກລະບຸວ່າເກີດຂຶ້ນໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ແລະອີກທັງໃນ
"ມ" ໜຶ່ງ.

ດັ່ງນັ້ນ ໄພພິບັດຂອງນາງຈະມາເຖິງໃນວັນດຽວ ຄືຄວາມຕາຍ ແລະ ການໄວ້ທຸກ ແລະ ຄວາມອຶດຫິວ; ແລະ
ນາງຈະຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟຢ່າງສົມເຊື່ອ: ເພາະວ່າ ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ພິພາກສານາງນັ້ນ
ຊົງມີລິດເດດກ້າແຂງ. ພຣະນິມິດ 18:8

ຫຼັງຈາກວັນທີ 22 ຕຸລາ, 1844 ແລ້ວ

ເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນບໍ່ຄວນນຳໄປໃຊ້ໃນລັກສະນະຄຳພະຍາກອນອີກຕໍ່ໄປ ແລະດັ່ງນັ້ນ
ການພິພາກສາອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາຈຶ່ງຖືກນຳສະເໜີວ່າເກີດຂຶ້ນໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ໜຶ່ງ ແລະອີກທັງໃນ "ວັນ"
ໜຶ່ງ ດ້ວຍ. "ຊົ່ວໂມງ" ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງນາງ ແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ຕັ້ງແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງ.
ການກຳນົດໝາຍຊ່ວງເວລານີ້ໃຫ້ຊັດເຈນເປັນສົງຄ້າ ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງເອລີຍາແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ
ເພາະວ່າການຕໍ່ສູ້ຂອງເອລີຍາທຶພູເຂົາກາເມນ
ເກີດຕາມຫຼັງການທົດສອບພາຍໃນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບ ທັງສຳລັບຄຣິດຕະຈັກ ແລະສຳລັບໂລກ
ລ້ວນມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ.

ສຽງສອງສຽງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 18 ເປັນຕົວແທນຂອງການຮ້ອງເອີ້ນສອງປະການທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ
ສຳລັບຄຣິດຕະຈັກສອງແຫ່ງ. ຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງທຳອິດ ແມ່ນກຸ່ມຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 7, ແລະຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງທີສອງທີ່ຖືກຮ້ອງເອີ້ນ ແມ່ນຝູງຊົນໃຫຍ່ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 7.
ການຮ້ອງເອີ້ນເຖິງກຸ່ມໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງຖືກເທລົງມາຕາມສ່ວນ, ແລະການຮ້ອງເອີ້ນເຖິງຝູງຊົນໃຫຍ່
ຖືກກະທຳຂຶ້ນເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງຖືກເທລົງມາໂດຍບໍ່ຈຳກັດສ່ວນ.

"ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ, 'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາແຕ່ສະຫວັນ
ມີອຳນາດຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.
ແລະທ່ານຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງອັນແຂງກ້າວ, ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,
ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນຫີນໄສຂອງພວກຜີຮ້າຍ" (Revelation 18:1, 2).
ນີ້ແມ່ນຂ່າວສານດຽວກັນກັບທີ່ທຸດສະຫວັນອົງທີສອງໄດ້ປະກາດ. ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງ,
'ເພາະວ່ານາງໄດ້ຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດຕື່ມເຫຼັ້ມແຫ່ງພະພິລດອັນເນືອງມາຈາກການຫຼົ້ມຊື່ຂອງນາງ'
(Revelation 14:8). ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ?—ຄຳສອນອັນຜິດພາດຂອງນາງ.
ນາງໄດ້ມອບວັນຊະບາດອັນປອມໃຫ້ແກ່ໂລກ ແທນວັນຊະບາດຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່, ແລະໄດ້ກ່າວຊຳຄ
ວາມຕົວະທີ່ຊາຕານໄດ້ບໍ່ອກເອວາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນສວນເອເດນ—ຄວາມເປັນອະມະຕະໂດຍທຳມະຊາດຂອ

ງຈົດວິນຍານ. ຄວາມຜິດພາດອີກຫຼາຍປະການທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ນາງໄດ້ແຜ່ກະຈາຍໄປຢ່າງກວ້າງໄກ, "ສອນພຣະບັນຍັດຂອງມະນຸດເປັນຄຳສອນ" (Matthew 15:9).

"ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມຕົ້ນພັນທະກົດສາທາລະນະຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພັນທະຈາກການລົບຫຼັອນເປັນການຫຼີ້ນລົບສົງຄາມສັດ. ໃນບັນດາກົດຈະການສຸດທ້າຍແຫ່ງພັນທະກົດຂອງພຣະອົງ ກໍມີການຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງ. ສະນັ້ນ ໃນພະລາຊະກິດສຸດທ້າຍເພື່ອເຕືອນໄລກ ຈົ່ງມີການເອີ້ນສອງປະການທີ່ແຍກອອກຢ່າງຊັດເຈນໄປຫາຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງແມ່ນ, 'ບາບໂລນນັ້ນພັງທະລາຍແລ້ວ, ພັງທະລາຍແລ້ວ, ເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ, ເພາະນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດດື່ມເຫຼົ້າແຫ່ງຄວາມຜິດເນື່ອງຈາກການຫຼີ້ນລົບຂອງນາງ' (ພຣະນິມົດ 14:8). ແລະໃນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ມີສຽງໜຶ່ງໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນວ່າ, 'ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ. ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສູງເຖິງສະຫວັນແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ' (ພຣະນິມົດ 18:4, 5)." Selected Messages, book 2, 118.

ທູດສະຫວັນຜູ້ມີລັດອຳນາດໄດ້ລົງມາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດສຳເລັດຜົນ ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ໆໃນນະຄອນນິວຢອກຖືກທຳລາຍລົງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງ "ລົມຕາເວັນອອກ" ແຫ່ງອິສະລາມ. ແລ້ວທ່ານໄດ້ຮ້ອງປະກາດ "ດ້ວຍສຽງອັນແຂງກ້າ ແລະດັງສະໜັ້ນ ວ່າ ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢືນຢັນຂອງພວກຜົມມານ." ແລະຕໍ່ມາໃນຂໍ້ທີ່ສີ່ ມີອີກສຽງໜຶ່ງ "ໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, 'ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ.'" ສອງສຽງນັ້ນເປັນ "ການເອີ້ນສອງປະການທີ່ແຍກຈາກກັນ ຊຶ່ງຖືກປະກາດແກ່ຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ." ຄຣິດຕະຈັກສອງພວກອັນແຕກຕ່າງກັນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍ ຖືກຊີ້ບອກວ່າແມ່ນຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ້າສີ່ພັນ ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ.

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ້າສີ່ພັນ ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນກັບອົດສະລາມແຫ່ງພິບັດອັນທຶສາມ, ຊຶ່ງອີຊາຍາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ "ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ." ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບນັ້ນສິ້ນສຸດລົງພ້ອມກັບກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນັ້ນໃນສະຫະລັດ ແລະການບັງຄັບໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອປອມ, ເປັນຫົວໜ້າຂອງບາບໂລນສະໄໝໃໝ່. ບາບໂລນແມ່ນສົງໄດ້ໃນດານຕີອນບົດທີ່ຈັດ, ແລະຜູ້ພະຍາກອນຈາກຢູດາທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງ Adventism ແບບ Laodicean, ຜູ້ທີ່ຕ້າຍໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເລີ່ມດ້ວຍ "ລາ" ຂອງອົດສະລາມ (11 ກັນຍາ 2001), ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍ "ສົງໄຕ" (ບາບໂລນສະໄໝໃໝ່).

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນ "ອຸບໂມງຟັງສົບ" ຂອງຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງແຫ່ງ Laodicean Adventism, ຜົນປາຍລະດູຖືກປະທານລົງຕາມສັດສ່ວນ, ໃນຂະນະທີ່ມີການເອີ້ນອັນຈຳແນກຢ່າງຊັດເຈນໄປຫາຄຣິດຕະຈັກຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ້າສີ່ພັນ. ເມື່ອຊ່ວງເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງ, ໃນ "ໂມງ" ແຫ່ງ "ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່", ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ; ຊ່ວງເວລາຂອງສຽງທີສອງໃນ Revelation ບົດ 18 ກໍມາເຖິງພ້ອມກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ຊຶ່ງແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ອິສະລາມແຫ່ງວິບັດທຶສາມ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອນຳການພິພາກສາທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເປັນລຳດັບມາແຫນ້ນໂລກທີ່ສອມຖອຍໃນຄວາມເຊື່ອ. ຂ່າວສານທີ່ຖືກປະກາດໂດຍ "ທຸງ" ຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ້າສີ່ພັນ

ໃນລະຫວ່າງການເອີ້ນອັນຈຳແນກຄັ້ງທີສອງນັ້ນໄປຫາຄຣິສຕະຈັກຂອງ "ຝູງຊົນໃຫຍ່", ຊື່ບອກເຖິງ "ເຄື່ອງໝາຍ" ຂອງ "ກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອ", ແລະບົດບາດຂອງອິສລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມ, ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີເປັນ "ບຸດຫຼານແຫ່ງຕາເວັນອອກ".

ຂ່າວສານທີ່ເຮັດໃຫ້ອຳນາດພະສັນຕະປາປາໃນຂໍ້ທີສີ່ສິບສີ່ແຫ່ງດານເຮັດເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຂ່າວສານທີ່ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການນອງເລືອດຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງພະສັນຕະປາປາ, ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນ "ຂ່າວຈາກທິດຕາເວັນອອກ" (ອິສລາມ) ແລະ "ທິດເໜືອ" (ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ). ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ດັ່ງເຊັ່ນກັບຊ່ວງເວລາກ່ອນໜ້າ, ອິສລາມແຫ່ງ "ລົມຕາເວັນອອກ" ນຳການພິພາກສາມາເທິງສະຫະລັດເຟຣີເລີ່ມຕົ້ນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ແລະຊ່ວງເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ, "ລະຫວ່າງທະເລທັງຫຼາຍ ແລະ ພູເຂົາບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໂລດ", ໃນຫຼຸບເຂົ້າເມກດິໂດ ແລະ ພູເຂົາທິຄາເມນ.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຕຽງມໍລະນາຂອງນາງ (ອຸບໂມງ), ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງທິດຕາເວັນອອກ ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງທິດເໜືອ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ຕຽງມໍລະນາຂອງຜູ້ພະຍາກອນລາວໂອດເຊຍທົບເຊື້ອຜັງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນການເອີ້ນທຸລັດເຈນຄັ້ງທຳອິດແກ່ບັນດາຄຣິດຕະຈັກ. ອຸບໂມງ (ຕຽງມໍລະນາ) ທີ່ທັງຜູ້ພະຍາກອນມສາແຫ່ງເບັດເອນ ແລະຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງຢູດາທົບເຊື້ອຜັງຖືກຜັງໄວ້ນັ້ນ ຖືກສະແດງຢູ່ລະຫວ່າງ "ລາ" ແລະ "ສົງ".

ເອວຢົາເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກເຜີຍໜ້າກັບສັດຕູສາມປະການອັນໄດ້ແກ່ ອາຮາບ, ເຢຊາເບນ ແລະ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງເຢຊາເບນ. ເຢຊາເບນເປັນສັນຍາລັກຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໃນຄຣິສຕະຈັກຍຸກທີສີ່ແຫ່ງເມືອງທະຍາທິຣາ, ແລະຜູ້ພະຍາກອນຂອງນາງທິກາເມນ ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະບາອານ ແລະ ບັນດາປະໂຮຫິດແຫ່ງປາສັກສິດ. ພຣະບາອານເປັນຕົວແທນຂອງເທບພະເຈົ້າເຜດຊາຍ ແລະ ບັນດາປະໂຮຫິດແຫ່ງປາສັກສິດເປັນຕົວແທນຂອງອາຊະຕາໂຮດ ຊຶ່ງເປັນເທບພະເຈົ້າເຜດຍິງ; ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນບອມຂອງເຢຊາເບນຈຶ່ງປະກອບມີທັງເຜດຊາຍແລະເຜດຍິງ ອັນເປັນຕົວແທນເຖິງການຜະສົມປະສານຂອງຄຣິສຕະຈັກແລະລັດ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍຮູບຂອງສັດຮ້າຍໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ແມ່ນສະຫະລັດອາເມຣິກາທີ່ສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍຂຶ້ນເປັນອັນດັບທຳອິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະພາຍຫຼັງໃນໂລກ, ແລະກໍ່ແມ່ນສະຫະລັດອາເມຣິການັ້ນເອງທີ່ເປັນຜູ້ພະຍາກອນບອມຂອງການຮ່ວມພັນສາມປະການ. ອາຫັບ, ກະສັດຂອງສິບຕະກູນ, ເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດສິບອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ, ນັ້ນຄືມັງກອນ, ແລະເຢຊາເບນແມ່ນສັດຮ້າຍ.

ເອວຢົາໄດ້ຢູ່ໃນການປະເຊີນໜ້າກັບການຮ່ວມພັນສາມປະການຂອງບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ ທີ່ພິພາກສາ, ບ່ອນທີ່ໄສເພນີແຫ່ງບາບໂລນມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງນາງ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍ. ການປະຍຸກຕາໃຊ້ເອວຢົາສາມຊັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການປະເຊີນໜ້າພາຍນອກທີ່ຖືກນຳມາຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະເອວຢົາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຢູ່ໃນການປະເຊີນໜ້າໂດຍກົງກັບອຳນາດທັງສາມນັ້ນ.

ອົງປະກອບສຳຄັນປະການໜຶ່ງໃນເລື່ອງລາວຂອງເອວຢົາ ແມ່ນ "ຟິນ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຟິນປາຍທີ່ຖືກເທລົງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການເຜີຍໜ້າປະທະກັນ. ກ່ອນໜ້າການເຜີຍໜ້າປະທະກັນທີ່ພູເຂົາກາເມນ, ເອວຢົາໄດ້ບໍ່ກາດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ຈະບໍ່ມີຟິນ ນອກຈາກຕາມຄຳຂອງທ່ານເທົ່ານັ້ນ. ໄລຍະເວລາທີ່ນຳໄປສູ່ "ຊີວໂມງ" ແຫ່ງການພິພາກສາເຢຊາເບນ ແມ່ນໄລຍະເວລາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ສຽງ" ທີ່ເຈັ້ງຊັດອັນທຳອິດທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ບັນດາຄຣິດຕະຈັກ. "ສຽງ" ນັ້ນໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະໃນໄລຍະເວລານັ້ນ "ຟິນ" ໄດ້ຖືກພຽງແຕ່ "ວັດແທກ"

ເທົ່ານັ້ນ, ແລະໃນໄລຍະເວລານັ້ນ ມີຂ່າວສານເລື່ອງຜົນບາຍສອງຢ່າງທີ່ແຂ່ງຂັນກັນ ຊຶ່ງກ່ຽວພັນກັບການໂຕ້ຖຽງຂອງຮາບາກກຸ. ຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານບອມແບງຂອງການຮ້ອງໂທ້ວເພື່ອທຳມຸດ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ “ຂ່າວສານແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມບອດໄພ”, ແລະອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານທີ່ແທ້ຈິງຂອງວິບັດປະການທຶນາມຂອງອິສລາມ.

ຂ່າວສານ “ຜົນບາຍລະດູ” ທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງບົດບາດຂອງອິສລາມໃນວິບັດຄັ້ງທຶນາມ. ຂ່າວສານນັ້ນເກີດຂຶ້ນຈາກແຫຼ່ງດຽວ (ຊຶ່ງກໍຄື Future for America), ແລະຂ່າວສານທັງສອງໄດ້ໂຕ້ແຍ້ງກັນເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່ ຈົນກະທັ້ງປະຫວັດສາດໄດ້ຍືນຍັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂ່າວສານທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະຍັງໄດ້ຍືນຍັນຄວາມໂງ່ຂວາຂອງຂ່າວສານ “ສັນຕິສຸກແລະຄວາມບອດໄພ” ໃນກາລະເຊັ່ນນີ້.

“ຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຮອນ ແລະຂອງໂຢຮັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈ. ພວກມັນອະທິບາຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ພວກມັນມອບຄວາມຈິງແກ່ໂລກ ອັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ທຸກຄົນຄວນເຂົ້າໃຈ. ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນພະຍານຢູ່ໃນໂລກ. ໂດຍການສຳເລັດຂອງພວກມັນໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້, ພວກມັນຈະອະທິບາຍຕົນເອງ.” Kress Collection, 105.

ການສຳເລັດເປັນຈິງຄັ້ງທຳອິດຂອງເອລີຢາ ໃນການນຳໃຊ້ເອລີຢາສາມປະການ ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໂດຍເອລີຢາຜູ້ທີ່ສອງ ຜູ້ຊົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລະບຸວ່າແມ່ນໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ພະຍານສອງຄົນນັ້ນຮ່ວມກັນສະຖາປະນາເອລີຢາຜູ້ທີສາມ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງຈາກໄປ, ພຣະເຢຊູກໍ່ລົມກ່າວແກ່ຝຽງຊົນເຖິງເລື່ອງໂຢຮັນວ່າ, “ພວກທ່ານໄດ້ອອກໄປໃນຖົນກັນດານເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ກົກອັນທີ່ຖືກລົມພັດໄຫວຫວັ້ນບໍ່? ແຕ່ພວກທ່ານອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ມະນຸດຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມອັນອ່ອນນຸ່ມບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ຜູ້ທີ່ນຶ່ງຫົ່ມອັນອ່ອນນຸ່ມນັ້ນຢູ່ໃນວັງຂອງກະສັດ. ແຕ່ພວກທ່ານອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ສາດສະດາບໍ່? ແມ່ນແທ້, ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ, ແລະຫຼາຍກວ່າສາດສະດາອີກ. ເພາະຜູ້ນີ້ແຫຼະແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ຊົງຂ່າວຂອງເຮົາໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕຽມທາງຂອງເຈົ້າໄວ້ກ່ອນເຈົ້າ.’ ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານວ່າ, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເກີດຈາກແມ່ຍິງ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຍິງໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ; ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນ ກໍຍິງໃຫຍ່ກວ່າທ່ານ. ແລະນັບແຕ່ວັນສະໄໝຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາຈົນເຖິງບັດນີ້, ອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນຖືກບຸກຮຸກດ້ວຍກຳລັງ, ແລະຄົນທີ່ໃຊ້ກຳລັງກໍຍຶດເອົາມັນ. ເພາະບັນດາສາດສະດາແລະພຣະບັນຍັດໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ຈົນເຖິງໂຢຮັນ. ແລະຖ້າພວກທ່ານຍອມຮັບໄດ້, ທ່ານນີ້ແຫຼະຄືເອລີຢາຜູ້ທີ່ຈະມາ. ຜູ້ໃດມີຫຼືສຳລັບຟັງ ກໍຈົ່ງຟັງເຖິດ.” ມັດທາຍ 11:7-15.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໃນວັນນີ້, ໃນວິນຍານແລະລົດເດດຂອງເອລີຢາ ແລະຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ, ຜູ້ຊົງຂ່າວຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ກຳລັງເອົາຄວາມສົນໃຈຂອງໂລກທີ່ກຳລັງມຸ່ງໄປສູ່ການພິພາກສາ ໃຫ້ຫັນມາສູ່ເຫດການອັນສຳຄັນແລະນຳເກງຂາມ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ ເນື່ອງດ້ວຍຊົວໂມງສຸດທ້າຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະການປະກົດມາຂອງພຣະຄຣິດເຢຊູໃນຖານະກະສັດເໜືອກະສັດທັງປວງ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໜືອເຈົ້ານາຍທັງປວງ. ໃນບໍ່ລຳ ມະນຸດທຸກຄົນຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳທີ່ໄດ້ກະທຳໃນຮ່າງກາຍ. ຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະເໜືອບັນດາສະມາຊິກແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນໂລກນີ້

ມີໜ້າທີ່ອັນໜັກແໜ້ນແລະນຳເກງຂາມ ທີ່ຈະໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ຜູ້ທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຢືນຢູ່
ປະດຸດດັງຢູ່ທີ່ຂອບເຫດແຫ່ງຄວາມພິນາດນິວນດອນ. ຕໍ່ມະນຸດທຸກຄົນໃນໂລກອັນກວ້າງໃຫຍ່
ຜູ້ທີ່ຈະຍອມເອົາໃຈໃສ່ ຈະຕ້ອງມີການຊື່ແຈ້ງໃຫ້ແຈ້ງເຖິງຫຼັກການທີ່ເປັນປະເດັນຢູ່ໃນການຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃ
ຫຍ່ທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ນັ້ນ ຄືຫຼັກການທີ່ຊະຕາກຳຂອງມະນຸດທັງປວງແຂວນຢູ່."

"ໃນຊົ່ວໂມງສຸດທ້າຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບບຸດຫລານຂອງມະນຸດ,
ເມື່ອຊະຕາກຳຂອງທຸກດວງວິນຍານກຳລັງຈະຖືກຕັດສິນຢ່າງຖາວອນໃນອົກບໍ່ຊ້ານ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ
ສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຊົງຄາດຫວັງໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງລຸກຂຶ້ນສູ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢ່າງທີ່
ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອິດສະລະໃນພຣະຄຣິດໂດຍຜ່ານຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນປະເສດ
ຖືກອົງພຣະເຢຊູຊົງຖືວ່າເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຄັດເລືອກ,
ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນພິເສດເໜືອກວ່າຊົນທັງຫລາຍອັນໃດໆເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະພຣະອົງຊົງວາ
ງໃຈໃນພວກເຂົາໃຫ້ສຳແດງຄຳສັນລະເສີນແດ່ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງເອົາພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມມືດເຂົ້າສູ່ຄວ
າມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນ. ພຣະພອນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບປະທານຢ່າງອຸດົມນັ້ນ
ຈະຕ້ອງຖືກສືບສານຕໍ່ໄປສູ່ຄົນອື່ນ. ຂ່າວປະເສດແຫ່ງຄວາມພົ້ນຈະຕ້ອງຖືກນຳໄປສູ່ທຸກຊາດ, ທຸກເຜົ່າພັນ,
ທຸກພາສາ, ແລະທຸກປະຊາຊົນ."

"ໃນນິມົດທັງຫຼາຍຂອງຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງອະດີດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພຣະສິດໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າຊົງປ
ະທານຄວາມສະຫວ່າງພິເສດແກ່ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມມືດແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອ
ຊຶ່ງນຳໜ້າການສະເດັດມາຄັງທີ່ສອງຂອງພຣະອົງ. ໃນຖານະດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ
ພຣະອົງຈະຊົງຂຶ້ນສ່ອງເໜືອຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງ, 'ພ້ອມດ້ວຍການຮັກສາຢູ່ໃນບົກຂອງພຣະອົງ.'
Malachi 4:2. ແລະຈາກສາວົກແທ້ທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງມີອິດທິພົນອັນແຜ່ອອກໄປເພື່ອຊີວິດ, ຄວາມກຳຫານ,
ການເກືອກ, ແລະການຮັກສາອັນແທ້ຈິງ."

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີດິນທຶສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້.
ວັນເວລາຂອງໃນອາ ແລະຂອງໂລດ

ເປັນພາບສະແດງສະພາບຂອງໂລກກ່ອນໜ້າການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດ.

ພຣະຄຳພີໄດ້ຊີ້ໄປເຖິງເວລານີ້ ແລະປະກາດວ່າ ຊາຕານຈະກະທຳການດ້ວຍອຳນາດທັງປວງ ແລະ

"ດ້ວຍການຫຼອກລວງແຫ່ງຄວາມອະທຳທັງປວງ." 2 ເທຊະໂລນິກ 2:9, 10.

ການກະທຳຂອງມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຢ່າງແຈ້ງຊັດໂດຍຄວາມມືດທີ່ເພີ່ມທະວີຢ່າງວ່ອງໄວ,

ໂດຍຄວາມຜິດພາດ, ລັດທິນອກຄອງ, ແລະການລ້ວງອັນຫຼາກຫຼາຍໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.

ບໍ່ພຽງແຕ່ຊາຕານກຳລັງນຳໂລກໄປສູ່ການຕົກເປັນຊະເລືອດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ການຫຼອກລວງຂອງມັນຍັງກຳລັງແ
ຜ່ຊົມເຂົ້າໄປໃນບັນດາຄຣິດຕະຈັກທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເ
ຮົາ.

ການຫັນເຫຼອກຈາກຄວາມເຊື່ອອັນໃຫຍ່ຫຼວງນັ້ນຈະພັດທະນາເປັນຄວາມມືດທີ່ເລິກໜາດັ່ງເທິງທ່າງຄົນ.

ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນຈະເປັນຄືນແຫ່ງການທົດລອງ, ເປັນຄືນແຫ່ງການຮ້ອງໂທ້,

ເປັນຄືນແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງເພາະເຫດແຫ່ງຄວາມຈິງ. ແຕ່ຈາກຄືນແຫ່ງຄວາມມືດນັ້ນ

ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຈະສ່ອງສະຫວ່າງອອກມາ." Prophets and Kings, 716, 717.